

Володимир Шинкарук

АЗ – БУКИ

*Літературно-мистецькі
студії*

Житомир
Полісся
2015

УДК 82(091):908
ББК 83.3(4Укр-4Жит)
Ш 62

*Надруковано за ухвалою
Вченої ради Житомирського державного університету ім. І. Франка
(протокол № 5 від 26.12.2014)*

Рецензенти:

Петро Васильович Білоус,
доктор філологічних наук, професор.
Володимир Олегович Єршов,
доктор філологічних наук, професор.
Віктор Михайлович Мойсієнко,
доктор філологічних наук, професор.

Ш 62 Шинкарук В. Ф. Аз-Буки. Літературно-мистецькі студії. –
Житомир : Полісся, 2015. – 278 с. – Серія «Бібліотека
кафедри теорії та історії світової літератури НН ІФЖ
Житомирського державного університету імені І. Франка»

ISBN 978-966-655-700-4

Книгу професора кафедри теорії та історії світової літератури Житомирського державного університету ім. І. Франка В. Ф. Шинкарука «Аз-Буки» складають вибрані наукові та публіцистичні статті і нариси з історії давньої і сучасної літератури, вітчизняного мистецтва, літературного краєзнавства. Збірка відображає весь спектр науко-пізнавальних інтересів відомого українського науковця

УДК 82(091):908
ББК 83.3(4Укр-4Жит)

ISBN 978-966-655-700-4

© В. Шинкарук, 2015.

АЗ – БУКИ

Літературно-мистецькі студії

ПОЧАТКОВА ЛІТЕРАТУРА

Давньоукраїнське літописання	9
«Слово о полку Ігоревім»	27
Феофан Прокопович і його трагікомедія «Володимир»	49
Тема історичного минулого народу в давній українській літературі та героїчний епос народів Європи	57

ФОЛЬКЛОР

Маруся Чурай і пісенна традиція Житомирщини	81
---	----

ЛІТЕРАТУРА XX СТОЛІТТЯ

Житомирщина в житті та творчості М. Рильського	101
Василь Кравченко та житомирські прототипи Михайла Булгакова	130
Василь Земляк: Перші кроки на Житомирщині	135
Прожив з весною (Творчий портрет Михайла Клименка)..	140
Творчий ужинок поетів Житомирщини	144
Зустріч, яка не відбулася в Житомирі (Спогади про Роберта Рождественського)	154

РЕЦЕНЗІЇ, ВІДГУКИ, ПЕРЕДМОВИ

Яснозір'я таланту. Передмова до книги І. Сльоти «Золото зажив'я»	163
Автограф для вічності. Передмова до книги І. Сльоти «Автографи»	170
Відчуваючи музику слів. Передмова до книги І. Сльоти Переспіви	172
Юрій Камишний – художник, що переорює душу	180
Інше серцебиття. Відгук на книгу В. Горбунової «Мрія про маленьке життя»	183

Лазар. Друге пришествя або Ми так любили Житомир. Рецензія на книгу С. Лазо «Ми так любили „The Beatles”»	186
Одяг для думок. Передмова до книги Ірини Шинкарук «Сильніша – на одне життя»	190
Диво, знайдене на соціально-психологічному факультеті. Передмова до збірки «Диво, знайдене в собі»	193
Новий обрій Ірини Лубківської. Передмова до книги І. Лубківської «Жити і любити не уві сні»	195

ПОРТРЕТИ

Павло Карпович Сербін: Жив за високим покликанням ...	199
Зірка і смерть Леоніда Венгерова	214
Ніна Матвієнко. Голосом цієї жінки співає і плаче Україна	225
Свіча таланту Костянтина Яновського	232
Жива вода творчості: Ірина Шинкарук	235
Життя, освячене творчістю і любов'ю: Тетяна і Михайло Гузуни	241
Юрій Градовський. Талант, який не знає відпочинку.....	248
Творча характеристика Поліського ансамблю пісні і танцю «Льонок»	254
Анатолій Говораadlo – душа покладена на музику	261
Дві долі, міцно сплетені в одну: Людмила Вікторівна та Георгій Володимирович Майорови	267
Телевізійна зірка зійшла в Житомирі: Рабіга Аманжолова	270
Микола Кавецький: «Я прийшов із світанків»	273

НОВИЙ ОБРІЙ ІРИНИ ЛУБКІВСЬКОЇ

Передмова до книги Ірини Лубківської

«Жити і любити не уві сні»

– Житомир : Полісся, 2011.

У країна довідалась про Ірину Лубківську наприкінці травня 1995 року, коли вона у складі дуету «Обрій» здобула першу премію в жанрі авторської пісні й співаної поезії на IV Всеукраїнському фестивалі «Червона рута», що відбувся в Криму.

На превеликий жаль, життєві і творчі інтереси учасниць «Обрій» співпадали недовго.

Дует розпався, залишивши на згадку своїм численним шанувальникам магнітний альбом «Жити і любити уві сні».

Для своєї першої книги Ірина Лубківська взяла дещо переінакшений рядок зі своєї відомої пісні – «Жити і любити не уві сні»...

Ця назва більше відповідає теперішньому настрою і душевному стану Ірини.

Пройшли роки, а з ними прийшов творчий і життєвий досвід.

Мрії стали здійснюватись.

Молода поетеса уже не хоче та й не може жити і любити лише уві сні. Її серце й душа напоєні реальними, земними почуттями.

Вона давно визначила для себе головні складові щастя і не уявляє життя без світлого кохання, дитячого сміху, тепла маминих рук і, звичайно, без музики та поезії.

Відчувається, що поезія Ірини Лубківської народжена душевною схвильованістю, небайдужістю до всього, що відбувається навколо, що тривожить розум, примушує частіше битися серце.

Авторці є що сказати, є про що розповісти своїм читачам. Її поетичні рядки вирізняються щирістю і особливою задушевною інтонацією.

У молодой поетеси є те головне, без чого не буває справжньої літератури, – розуміння сили й ваги художнього образу.

Ірина правильно вважає, що «мовчання – це теж розмова», «відпускає на волю чуття свої дивні», «безнадію перевірає через сито» помилок і втрат, мріє «заховатися у літо» і «по лезу небокраю йти на інший бік життя»...

Життя Ірина Лубківська любить і визнає в усіх його проявах.

Вона достатньо самокритична й вимоглива.

Можливо, саме тому в її віршах відчувається особливий драматизм і відвертість.

Та, мабуть, авторку, перш за все, цікавить анатомія душі.

Душі, яка вміє сміятись і плакати, ненавидіти і любити...

Як відомо, шлях пізнання і художнього відтворення духовного світу людини і довгий, і складний.

Ірина робить на цьому шляху лише перший крок.

Щиро бажаю їй піднятися на найвищу вершину поетичної майстерності!

